

בולי מועדים לשמחה תשכ"ט Festival Stamps 5729 (1968)

90

21.8.68

ה ש י ר ו ת ה ב ו ל א י
ירושלים • תל אביב • יפו • חיפה • טבריה • נתניה • באר שבע • נת.לוד
PHILATELIC SERVICES
J E R U S A L E M • I S R A E L

ירושלים - עיר הנצח

במרומי ההרים שוכנת עיר הקודש, לב האומה הישראלית, מולדת יצירתו הדתית-לאומית של עמנו מדורות קדומים, בירת מלכיה הגדולים, מעצבי דמותה ההיסטורית, הר החזון של נביאיה, אשר השמיעו ממנו באומץ ובכנות דברי אלוהים חיים, שהיו אור לגויים בעולם כולו. אחרי שיצאו ממנה בניה אל גולה דוויה, זכור זכרה ממרחקים, פנו אליה בתפילותיהם בכל לבם ונפשם, ובעיני רוחם חזו את תפארתה באחרית הימים, בוא המשיח אליה ועמו הגאולה הנצחית.

בית המקדש שהיה בנוי בה, עשה אותה לעיר הקודש עוד מדורות קדומים בתולדות ישראל. חיי ישו ופעולותיו, עשה קדושה במסורת הנוצרית ובה ממקומותיהם הקדושים ביותר עלי אדמות. העיר קדושה גם למוסלמים, כי חלק גדול מאמונת ישראל, השתלב בדתם מראשיתה. אישים ישראליים שחיו בה, התקדשו במסורת האיסלם. מסורת זו מספרת גם על מוחמד נביאם שבא אליה ביעף, וממנה עלה למרום ממקום המקדש, שעליו בנויים בימינו מסגדים נערצים למוסלמים. קדושתם של מסגדים אלה שניה, אחרי ערי האיסלם בארץ ערב, שאליהן פונים הם בתפילותיהם.

קדושתה של ירושלים בקרב היהודים ראשונה במעלה ואין דומה לה. בכל מועד ושמחה נשמעת ברטט של קדושה בבית היהודי בכל ירכתי תבל, הקריאה: 'בשנה הבאה בירושלים!' לשמע שמה מתעוררים רחשי געגועים אליה במעמקי הנשמה היהודית. מתוך חיי גלות עלובים זכרו את עברה המזהיר של עיר אלוהים וחיי אבות על אדמתה היקרה.

רבים בתפוצות הגולה שמו את נפשם בכפם, הפקירו עצמם לטילטולים ויסורים כדי לעלות אליה ולהתיישב בה. למרות סבלותיהם החומריים ויחסי בוז מצד שכנים נוכרים, הרגישו עצמם מאושרים לחיות בעיר הערים, פאר היקום. אחרי כן באו לבקרה, להסתופף במקומותיהם הקדושים ולהשתטח על קבריה הנערצים. יש וציפו לפני מותם להעלות את עצמותיהם אליה, ליהנות מרגביה המתוקים ולזכות בין הראשונים ביום הגדול של תחיית המתים, בירושלים החדשה הרת באחרית הימים...

בכל הדורות התקיים ישוב יהודי בירושלים גם בימים הקשים ביותר בתולדותיהם. אם נהרס ישובה בידי כובשים קנאים, מיד אחרי מפלתם חזרו אליה יהודים לחיות בה, וליהנות מזיו עברה הגדול. במאמצים נפשיים רבים התגברו על מכשולים שונים ואדיר חפצם היה להגדיל את ישוב היהודי ולהגבירו. הגולה הנאמנה לעיר האבות, נתנה יד אחים לתמיכת ישובה ולחזיון בציון. לפני יותר ממאה שנה מצאו עוז בנפשם

אחדים מתושביה היהודים לצאת מחומותיה ולהניח יסוד לעיר החדשה, אשר גדלה והתרחבה עם ריבוי העולים אליה.

עם ראשית התחיה הלאומית, הנקראת על שמה של ציון, היתה ירושלים משאת נפשם הנשגבה של הציונים. עולים מתפוצות הגולה התיישבו בה ועם בואם אליה התרחבה העיר, שכונות ומוסדות רבו בה. היא שימשה 'בירה בדרך', למפעלי התחיה הציונית בארץ. במלחמת הקוממיות עמדו בניה בגבורה וחרפו נפשם להגנתה, ולמרות שהיו מעטים אל מול רבים חמושים היטב, הם התגברו על אויביהם, מתוך שבועת אמונים לעירם הקדושה והיקרה. זמן קצר אחרי קום המדינה הפך חזון דורות למציאות חיה, וחלום מני קדם התגשם: ירושלים היתה לבירת ישראל החדשה!

בירושלים מושב הממשלה, משרדיה ומוסדותיה הראשיים, משכן הכנסת לנבחרת העם, בית הנשיא ומעון ראש הממשלה, בית המשפט העליון, הרבנות הראשית, משרדי הסוכנות היהודית ומרכז ההסתדרות הציונית העולמית עם לשכות קרנותיה הלאומיות — הקרן הקיימת וקרן היסוד, שתי הזרועות החשובות ביותר בבנין הארץ. ירושלים היא בירת התרבות העברית בעולם ובה קרית האוניברסיטה העברית, האקדמיה ללשון העברית, הספרייה הלאומית ומוזיאון ישראל.

אולם עם כל גידולה והתפתחותה המהירה של הבירה הישראלית, שמחתה של ירושלים לא היתה שלמה, כי היא נשארה חצויה, והעיר העתיקה חלקה המקודש ביותר, על אתריה הנערצים ביותר במסורת ישראל, נשארה ביד זרים, בממלכת ירדן העוינת. קו גבול מבוצר עבר בלבה של הבירה, ומוצבי אויב סמוכים מוכנים להשמדה. אמנם מועצת האומות המאוחדות הבטיחה לישראל את הגישה ליהודים אל מקומו תיהם הקדושים, אולם לא קיימה את הבטחתה. יהודים הביטו מרחוק אל מקום המקדש, הכותל והר הזיתים, והכיסופים אליהם היו עזים והכאב היה רב בלבות המוני בית ישראל...

והנה באה גאולתה של עיר הקודש, במלחמת הנצחון של ששת הימים. אחרי שפתחו הירדנים באש כבדה על העיר החדשה, הסתערו כוחות ישראל בקרב דמים קשה, התגברו על המוצבים המבוצרים והעפילו אל הר הזיתים, המתרומם אל מול עיר הקודש הנראית בכל הדרה. ממול פרצו דרך שער האריות בחומתה המזרחית של העיר העתיקה, התקדמו בהתרגשות בסימטאות תיה הצרות המעוקלות, ואל מול הכותל המערבי, בגבול הר הבית, מעון השכינה האלוהית, הושלם כיבושה בצהרי כ"ח באייר התשכ"ז — 7 ביוני 1967, יום היסטורי גדול בישראל.

זמן קצר אחרי כיבושה של העיר המזרחית, הכ-

Jerusalem, along with the Knesset (parliament), the residence of the President and the Prime Minister, the Supreme Court of Justice, the Chief Rabbinate, the Jewish Agency, the Hebrew University, the National Library, the Hebrew Language Academy and the Israel Museum.

But for all its growth and development over 19 years, Jerusalem's joy was never complete, for it was a divided city, cut off from the walled Old City and bereft of Judaism's holiest shrines.

The promise of free access to these shrines after the 1948 war was never kept, and Jewish pilgrims were kept out by barbed wire, mines and hostility. From afar, devout Jews gazed longingly at the Western (Wailing) Wall, the Mount of Olives and the Temple Mount.

But now the desolation is ended and the city is redeemed. On June 5, 1967 the Jordanian army began bombarding the Israeli side of the Holy City. Two days later, after bitter and bloody fighting, Israeli soldiers burst through the fortifications and handed the other half of the city back to the Jewish people. On this historic day, Jews wept at the "Wailing" Wall for the first time in 19 years. Shortly after the Six-Day War, Israel declared the city united and granted its new Arab citizens equal rights. The barbed wire and fortifications were torn down, and Arabs and Jews mingled in an atmosphere of friendship and good neighborliness. Free access to holy shrines of all faiths was guaranteed, and this time the promise was kept.

The divided city became one city of peace.

Zev Vilnai

יזוה ישראל על איחודה המלא של ירושלים
הבירה ועל שוויון זכויות לכל תושביה. הביצורים
המאיימים וגדרות התיל שהוצבו בלבה הפצוע,
במשך עשרים שנה, הורחקו ממנה ותושביה
יהודים וערבים התערבבו יחד ביחסי שכנות טובה
ובקשרי מסחר וכלכלה. מקומותיה הקדושים
נפתחו לתפילה ולביקור לבני כל הדתות והעדויות.
העיר החצויה היתה לקרית שלום אחת.

זאב וילנאי

Nestling in the gentle hills of Judea is the ancient city of Jerusalem, the eternal and universal city, cornerstone of three great religions and the focal point of the yearning of the Jewish people in their countless generations of exile.

The Temple built in Jerusalem made the city a holy one for the earliest of Jews. The life and teachings of Jesus Christ, which centered in Jerusalem, made "The City of Peace" sacred to Christianity.

For the Moslem Jerusalem has immense religious significance, but it is surpassed by the Arabian city of Mecca.

But for the Jews, no place on earth is more sacred and revered than Jerusalem. Every holy-day and festival, the words "next year in Jerusalem" are fervently uttered in Jewish homes, and for thousands of years of impoverished exile, Jewry has clung stubbornly to the hope of someday returning to the city. Throughout the ages, Jews were always leaving the diaspora to come and settle in Jerusalem. They were often hated and despised by their non-Jewish neighbors, but they were content, living in the town they loved so dearly. Some came to pray, to prostrate themselves on the graves of their forefathers, and others came there to die and be buried in God's city.

There were always Jews living in Jerusalem. Conqueror after conqueror drove them out, but they always returned to rebuild what had been destroyed. And a hundred years ago, the braver and hardier of Jerusalem's Jewish population ventured out of the walls of the Old City to build a new Jerusalem on the undeveloped hills outside — a Jerusalem which was to grow and expand at breathtaking pace as immigrants to the newborn state of Israel arrived in ever-increasing numbers.

The first men to envisage a reborn state of the Jews — the Zionists — also made Jerusalem the focal point of the Return. And it was they who settled there to prepare it for its future task as capital of Israel.

In the 1948 War of Independence Jerusalem's people fought bravely and fiercely for the Holy City, and after the war, the vision became a reality. Jerusalem was crowned capital of Israel.

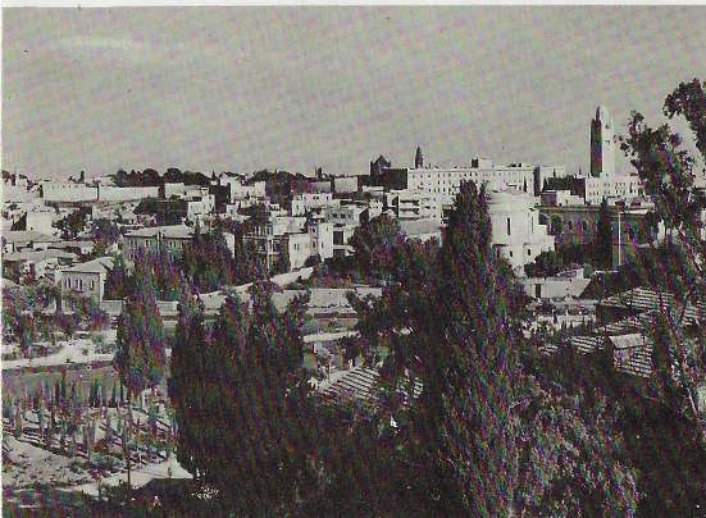
Today, the entire government is situated in

JERUSALEM, THE OLD CITY

ירושלים, העיר העתיקה

JERUSALEM, THE NEW CITY

ירושלים, העיר החדשה

הצייר THE ARTIST

דרור בן-דב נולד בחיפה ב-1934. מילדותו נמשך לציור ואמנות. עם גמר שירותו הצבאי בנח"ל למד בבית"ס "בצלאל" בירושלים וגמר בו חוק לימודיו בהצלחה. ב-1966 זכה בפרס ראשון בעד ציור סמל הקונגרס הציוני הכ"ו, סמל שמורות הטבע וכן בפרסים רבים אחרים. כיום עובד דרור בן-דב בתל-אביב ועוסק בגרפיקה שמושית ובעיקר בעצוב תערוכות בארץ ובחו"ל.

Dror Ben-Dov was born in Haifa in 1934. Ever since he began drawing as a child he was keenly interested in art and after completing his army service he studied at the "Bezalel" Art School in Jerusalem, and graduated in 1959.

He won first prizes for the emblem of the 26th Zionist Congress and of the Nature Protection Authority as well as prizes for a number of other designs.

Mr. Ben-Dov works in Tel Aviv as a graphic artist and an exhibition architect.

שער (רקע): ירושלים בימי הבית השני (דגם)

COVER (BACKGROUND): JERUSALEM AT THE TIME OF THE 2nd TEMPLE (SCALE MODEL)

בברכה
שנה טובה
תשכ"ט

A Happy New Year
5729 (1968)

השירות הבולאי
PHILATELIC SERVICES